

Foto fra New York Times, Kazakhsan. Af Paul Salopek.

Det nye år bringer altid en friskhed med sig. Er det drømme om håb og tro på noget bedre? De sidste år har det krævet noget ekstra at holde fast i rælingen på båden, for ikke at kæntré. Det har ikke været nogen selvfølge. Vi har skullet arbejde for det. Det har krævet noget og har haft en pris. Vores liv er steget i værdi, for selvfølgeligheden er forsvundet. Vi har forstået, at livet er dyrebart og vi skal passe på det. Både vort eget og andres. Vi er en del af noget fælles, og det fællesskab har vi fået øjnene op for. Det giver basis for en masse håb og drømme. Vi har fået en chance og en mulighed for at gøre noget, og for at præge den tid vi er ved at træde ind i. Det er denne forandring eller forvandling som jeg tænker på, mens jeg planlægger den 15. jubilæumsfestival til august.